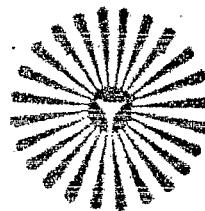

97.0V

دانشگاه پیام نور - کتابخانه مرکزی	
بخش نشریات	
QD	شماره ثبت
VAN	شماره مدرک
۸۴/۶/۱	شماره وکورد

دانشکده شیمی

پایان نامه جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد

موضوع پایان نامه:

بررسی فیتوشیمی و جدا اسازی فلاونوفلورئید از گیاه

کاکل زری (Pseudohandelia Umbellifera)

استاد راهنمای:

دکتر جلیل لاری

ارائه دهنده:

روحانی بلندی

۱۳۸۷/۲/۱۴

تابستان ۸۵

۹۷۰۱۷

با تشکر از :

آقای دکتر جلیل لاری

مهندس محسن جوهاری (هرباریوم دانشگاه کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد)

دکتر سید احمد امامی (استادیار دانشگاه داروسازی مشهد)

دکتر مهرداد ایرانشاهی (استادیار دانشگاه داروسازی مشهد)

با تشکر از

پدر و مادر عزیزم

و تقدیم ب

هدیه عزیز و مهربانی ...

فهرست متن در جات

عنوان	صفحة
خلاصه	
فصل اول: مقدمه	
۱-۱-۱- مشخصات و خصوصیات گیاه	۲
۱-۱-۱-۱- راسته چتریان	۳
۱-۱-۱-۲- تیره جعفری (آمبیلیفرا)	۴
۱-۱-۱-۳- گیاه کاکل زری	۵
۱-۲- خصوصیات فلاونوئیدها	۶
۱-۲-۱- مقدمه	۷
۱-۲-۲- ساختمان شیمیایی فلاونوئیدها	۸
۱-۲-۳- طبقه بندهی فلاونوئیدها	۹
۱-۲-۴- انتشار فلاونوئیدها در طبیعت	۱۰
۱-۲-۵- خواص فلاونوئیدها	۱۶

- ۱۶-۶- بیوستتر فلاونوئید ها (۵۰ و ۳۴) ۱
- ۱۷-۷- نقش فلاونوئید ها در گیاهان ۱
- ۱۸-۸- موارد مصرف و خصوصیات درمانی فلاونوئید ها ۱
- ۱۹-۹- استخراج و جداسازی فلاونوئید ها ۱
- ۲۰-۱۰- استخراج و جداسازی فلاونوئید ها ۱
- ۲۱-۱۱- تشخیص و شناسایی فلاونوئید ها ۱
- ۲۲-۱۲- معرفهای شناسایی فلاونوئید ها ۱
- ۲۳-۱۳- کروماتوگرافی ستون ۱
- ۲۴-۱۴- طیف UV فلاونوئید ها ۱

فصل دوم: کارهای تجربی

- ۲۵- وسایل و لوازم کار عملی ۱
- ۲۶- ۱- جمع آوری گیاه (کاکل زری) ۱
- ۲۷- ۲- اسанс گیری ۱
- ۲۸- ۳- عصاره گیری ۱
- ۲۹- ۴- آزمایشات کلی فیتولوژیمی ۱

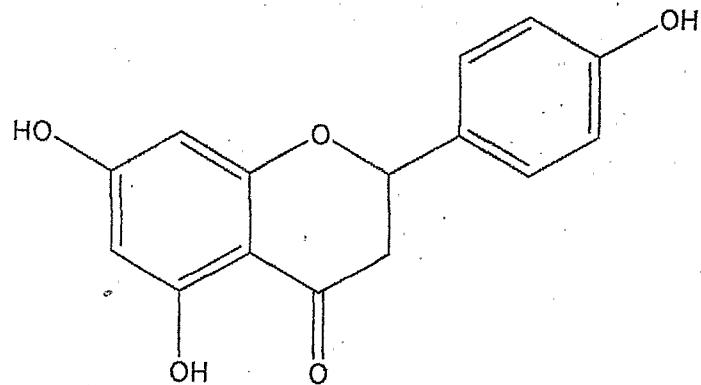
- ۳۱ ۲-۵- جداسازی فلانونئیدها به وسیله کروماتوگرافی لایه نازک وستون
- ۳۱ ۲-۵-۱- کروماتوگرافی لایه نازک TLC
- ۴۳ ۲-۵-۲- کروماتوگرافی ستون
- ۴۶ ۲-۶- خالص سازی بیشتر نمونه با استفاده از ستون کوچک کروماتوگرافی

فصل سوم: پژوهش و نتیجه گیری

- ۴۶ ۳-۱- مشخصات طیف مأوراء بنفسش ترکیب خالص شده:
- ۴۷ ۳-۲- طیف FT-IR ترکیب خالص شده:
- ۴۷ ۳-۳- طیف H-NMR ۱ ترکیب خالص شده:
- ۴۹ ۳-۴- مشخصات طیف جرم ترکیب خالص شده:
- ۵۱ نتیجه گیری:
- ۵۳ پیشنهادات:
- ۵۹ منابع

چکیده

موضوع پایان نامه بررسی های فیتوشیمی و جداسازی فلاونوئید از گیاه *Pseudohandellia* با نام محلی کاکل زری می باشد که از ارتفاعات سرخس واقع در خراسان رضوی جمع آوری شده است. پس از جمع آوری و خشک کردن و آسیاب کردن گیاه، ابتدا اسانس گیری به روش تقطیر با آب و کشش بخار آب انجام شد که مقدار اسانس گیاه خیلی پایین بود و برای شناسایی کافی نبود. عصاره گیری با دستگاه سوکسله چندین بار انجام شد و عصاره ها به هم اضافه شد. پس از آزمایش های کلی فیتوشیمی بر روی عصاره گیاه، به خالص سازی و جداسازی فلاونوئید در گیاه به روش کروماتوگرافی ستون پرداخته شد. پس از جداسازی و خالص سازی، شناسایی ماده مورد نظر بوسیله طیفه های IR و H-NMR و Mass انجام گرفت که اطلاعات طیفی آن در پایان نامه آمده است. با توجه به اطلاعات طیفی، ماده مورد نظر فلاونوئید Naringenin بود که فرمول آن در اینجا آمده است.

فصل اول:

مقدار 40

۱-۱- مشخصات و خصوصیات گیاه

۱-۱-۱- راسته چتریان

اولین و بزرگترین خانواده شناخته شده از گیاهان گل دار که در اوآخر قرن شانزدهم توسط گیاه شناسان مورد بررسی قرار گرفت تیره چتریان^۱ می باشد. این تیره دارای ۴۵۵-۳۰۰ جنس و ۳۷۵+^۲ گونه در ایران پراکنده است^(۲۸). بارزترین خصوصیات مورفولوژیکی این خانواده ساختار میوه و تزئینات سطح آن، وجود گل آذین چتری، حفره های روغنی و کانال های رزینی^۳ است. این تیره دارای مواد شیمیایی مختلف از جمله کومارین ها، فلاونوئیدها، پلی استیلن ها و روغن های فرار گیاهی می باشد که خود این ترکیبات شیمیایی هم دارای انواع مختلفی می باشد^(۲۹). گونه های مختلف این تیره دارای مصارف گوناگونی چون مصارف داروئی، آرایشی، خوارکی، سمی و... می باشد. که می توان به عنوان مثال رازیانه، زینره سیاه، بادیچه، گرفس، گشنیز، شوید، هویج، گل پر، شوکران و... را نام برد.

از مشخصات این راسته آن است که معمولاً گلهایی مجتمع بصورت چتر دارند بطوری که این صفت در غالب آنها عمومیت دارد. گیاهانی علفی، بصورت درختچه و یا بصورت بوته هایی با اعضاء چسبنده می باشند. برگهای آنها معمولاً فاقد استیپول (گوشوارک) و گلهای آنها دو جنسی مرکب از قطعات پنج تایی در چهار ردیف حلقوی است. مادگی آنها از دو تا پنج برچه تشکیل می یابد که مجموعاً تخدمانی تحتانی با دو تا پنج خانه و محتوی یک تخمرک در هر خانه بوجود می آورند. تخمرکهای آنها یک غشایی و معمولاً دارای خورش کم است. فرمول کلی اجزا گل آنها بصورت زیر می باشد:

$$5\text{ کاسبرگ} + 5\text{ گلبرگ} + 5\text{ پرچم} + 2\text{ تا ۵ برچه}$$

با توجه به کلیه صفاتی که راسته چتریان دارند این نتیجه کلی حاصل می شود که این گیاهان در آخرین تیره های خود تدریجاً دارای مشخصاتی گردیده اند که آنها را به پیوسته برگها مخصوصاً به راسته روبیالس^۳، نزدیک نموده است. در تیره کورناسیا^۱ که آخرین تیره از راسته چتریان است مجاورت این راسته با پیوسته گلبرگها مخصوصاً با تیره کاپریفولیاسه^۲ بیشتر مشهود است.

¹ - umbelliferae

² - Vitta

³ - Rubiales

گل آذین چتری این گیاهان را می توان نزدیکترین حالت برای رسیدن آنها به گل آذین تبره کامپوزیتا^۳ دانست.

راسته چتریان دارای لسه تیوه مهم به شرح زیر می باشد:

۱- کورناسیا

۲- الالیاسیه^۴

۳- آمبلیفریا^۵

ولی گاهی تیره های کوچکی به آن ضمیمه می شود(۱).

۱-۲- تیوه جعفری (آمبلیفریا)^۶

تیره جعفری شامل ۱۵۰ جنس می باشد که عموما در مناطق معتدل دو نیمکره مخصوصا نیمکره شمالی می رویند. وجود گل آذین چتری و برگهای غالبا مرکب از بریدگیهای باریک و نازک، آنها را از سایر گیاهان به خوبی متمایز می سازد به علت وجود گل آذین چتری این تیره به نام تیره چتریان نیز نامیده می شود. چتریان گیاهان عموما علفی یک یا چند ساله و دارای ساقه غالبا راست یا خزنده و معمولا شیاردار می باشند. برگهای آنها متناوب ساده یا دارای پهنگ منقسم به بریدگیهای بسیار و معمولا منتهی به دمیزگ غلاف داری است که ساقه را در محل اتصال بدان فرا می گیرد. غالبا آنها گلهای نظر ماده دارند ولی در بین آنها گیاهان پلی گام، یک پایه یا دو پایه یافت می شود.

در پایه گل آذین چتری آنها، اغلب برگهایی (براکته) بوضع فراهم مشاهده می شود که مجموعا آنولوکر^۷ نام دارد (۱).

گلهای آنها کوچک، به رنگ سفید یا زرد و مرکب از قطعات ۵ تایی است. بطوری که در هر گل آنها ۵ کاسبرگ، ۵ پرچم و تخدمان و ۲ برچه مشاهده می گردد. از اختصاصات دیگر گیاهان این تیره آن است که گل های کناری گل آذین آنها غالبا گلبرگهای درشت تر از گل های دیگر دارند و این خود در جذب حشرات به سمت گل و مداخله آنها در انجام عمل آمیزش تاثیر فراوانی دارد. مادگی این گیاهان شامل ۲ برچه است که به یکدیگر و به نهج گل پیوسته شده مجموعا تخدمانی ۲ خامه ای و منتهی به ۲

^۱- Cornaceae

^۲- Caprifoliaceae

^۳- Compositae

^۴- Alaliaceae

^۵- Umbelliferae

^۶- Umbelliferae

^۷- Anvolucr

برجستگی غده مانند استیلولپد^۱ به وجود می آورند. قسمت آزاد برجستگیهای مذکور به دو خامه منتهی می شود. در داخل تخدمان آنها معمولاً^۲ تخمک در هر خانه به وجود می آید ولی فقط یکی از آنها به رشد خود ادامه می دهنند. تخمکها در این گیاه عموماً یک غشایی و دارای خورش کم هستند. میوه آنها بر روی پایه ای به نام کلومال^۳ واقع می شود. این پایه بر خلاف آنچه تصور می شود ادامه گل نیست بلکه از بافت‌های مریکارپ نتیجه می شود. هر مریکارپ دارای یک قسمت مسطح و یک قسمت محدب است ناخیه محدب آنها دارای^۵ ۵ کناره بالبه برجسته کوت^۳ است که یکی پشتی،^۲ تا جانبی،^۲ تای دیگر کناری است. از هر لبه مذکور یک دسته آوندی که به نحوی عبور می کند که آوندهای چوبی آن در داخل و آوندهای آبکش در خارج واقع شده است. در ناخیه مسطح هر یک از مریکارپ ها نیز دو دسته آوندی بوضع طولی وجود دارد. در ناخیه هر دو لپه برجستگی یک فرو رفتگی بنام والکول^۴ است که در آن ۲۲ مجاري کوتاه و ترشحی قرار دارد.

میوه دو فنده ای گیاهان مختلف این تیره، تدریجاً در طی دوران نمو، متتحمل تغییراتی می شود که منجر به پیدایش لبه های کوچک ثانوی در شیارهای میوه می گردد. برجستگیهای اخیر نیز گاهی دارای تارها و یا زوائد قلاب مانند می شود و پیدایش آنها در میوه بیشتر موجب تسهیل انتشار و پراکندگی میوه می گردد. میوه گیاهان این تیره بصور مختلف استوانه ای، نیمه مسطح یا مسطح و گاهی پوشیده از تازهای خشن و یا خار مانند دیده می شوند که هر یک از این صفات نیز به نوبه خود در تشخیص این گیاهان کمک مؤثری می نمایند. دانه آنها دارای آلبومین فراوان و گاهی گوشتدار است. دستگاه ترشحی این گیاهان شامل مجاري شیزوژن (اسکیزوژن) است که در تمام اندام های گیاهی مانند دایره محیطیه و ریشه اولیه، مقابل دسته های چوبی، پارانشیم آبکشی، پونست و مغز و ساقه و برگ و رگبرگها و همچنین در میوه بصورت کيسه ها یا مجاري کوتاه و دراز پراکندگی دارند. در این مجاري موادی با بوی مطبوع و گاهی نامطبوع شیری رنگ یا به رنگ مایل به زرد جریان دارد، میوه گیاهان تیره جعفری دارای دو گونه مجاري ترشحی است:

¹ - stylopode

² - umelleCol

³ - Cote

⁴ - Vallecule

۱- مجاری ترشحی معمولی که در طول دستجات آوندی قرار داشته و با مجاری ترشحی ساده مرتبط است.

۲- مجاری ترشحی کوتاه که از خارج به جدار میوه محدود می شود معمولا در عمق هر شیار میشه یکی از آنها یافت می شود.

بطور کلی گیاهان تیره جعفری را از نظر دارا بودن گل آذین می توان به دو دسته تقسیم کرد:

۱- چتر ساده: در این دسته گیاهان اشعه ها مستقیما به گلهای ختم می شوند.

۲- چتر مرکب: در این دسته گیاهان اشعه ها خود به چتر دیگری ختم می کردند.

۱-۳- گیاه کاکل زری

گیاه کاکل زری از خانواده چتریان است. گیاه یک بار بارور، معمولاً دو ساله، گاهی پایا، و دارای ریشه عمودی است (۲). مشخصات کلی گیاه در زیر آمده است:

ساقه: ساقه در این گیاه منفرد یا ۱-۳ تائی است. از مشخصات دیگر ساقه این گیاه این است که ساقه ساده و تو خالی است. ارتفاع ساقه از ۱۵-۵ سانتی متر است اما گاهی تا ۱۰۰ سانتی متر هم می رسد. و پوشیده از برگهای متراکم است.

برگ: بن رستهای برگ سبز یا در هنگام باز شدن گل خشکیده است. برگهای دارای کرکهای تنک و یا ۵-۲۰ (۳۰) سانتی متر وعرض ۸-۸ (۲۰-۲۰) سانتی متر است. در دوره، برگهای دارای کرکهای تنک و یا متراکم، ندرت بی کرک، با دو بار تقسیمات شانه ای عمیق، با قطعات فشرده درفشی به ابعاد ۱۱/۰-۰/۵×۰/۴ میلی متر و در انتهای غضروفی و دندانه دارهستند. برگهای در پایین ساقه و میانه آن بی دم برگ هستند. ساقه آغوش و بتدریج کوچک شده، تقسیم انتهایی برگهای طول ۸ میلی متر، در بالای ساقه های کوچک با تقسیمات نازک وخطی به طول ۸ میلی مترهستند.

گل: گلهای زردنگ، تماما نر ماده، مجتمع در کپه نیمه کروی به بزرگی ۳-۵×۵-۶ میلی مترهستند. گل آذین کلی به صورت دیپهیم بزرگ راسی شامل کپه های فراوان متراکم، واقع در دمگل آذینی به طول ۳-۲۰ میلی متر است. برگهای گریبان همپوش، تقریبا هم اندازه است. بیرونیها بسیار کوتاه، داخلیها پاریک، خطی- سرنیزه ای، با حاشیه شفاف است. نهنج کپه مخروطی کند، بدون کرک، جام گل لوله ای

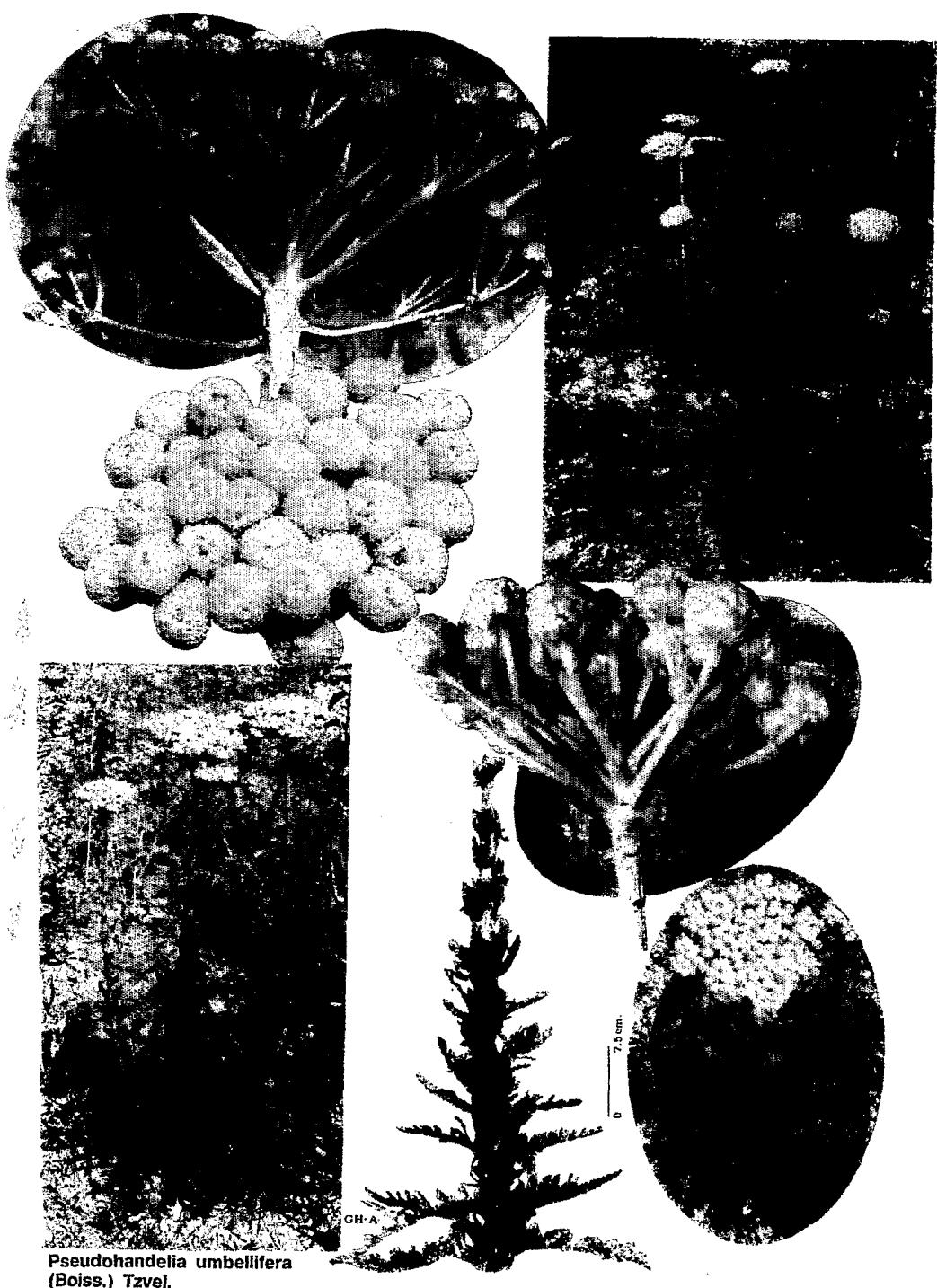
باریک، با غده‌ها و کرکهای تنک، به طول ۲/۸-۲ میلی متر است. در بخش فوقانی استکانی، عریض و دارای پنج دندانه سر نیزه‌ای- مثلثی است.

میوه: میوه فندقه خطی، خمیده- کمانی، با غده‌های متراکم و کرکهای مجعد، به بزرگی $1/8 \times 0/4$ - $0/3$ میلی متر است. میوه فاقد هر گونه جقه یا تاج است.

موسم گل: موسم گل دهی این گیاه خرداد است.

انتشار جغرافیایی: خراسان: بین رباط سفید و شریف آباد، سرخس، چشمه شور، بین صالح آباد و جنت آباد.

عکس نمونه: خراسان، کلات نادری، شرق جنگلهای چهچهه و سنگانه (۲).

Pseudohandelia umbellifera
(Boiss.) Tzvei.

شكل ۱-۱ گیاه کاکل زری

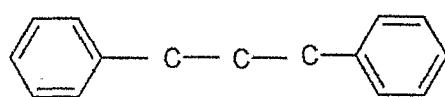
۱-۲- خصوصیات فلاونوئیدها

۱-۲-۱- مقدار

تخمین زده می شود که حدود ۰.۲٪ کل کربن فتوسنتز شده به وسیله گیاهان به فلاونوئیدها و ترکیبات واپسته تبدیل می شود. تعداد آنها در طبیعت زیاد و در گیاهان عالی به فراوانی پراکنده می باشد. فلاونوئیدها را می توان ترکیبات حاوی C_6-C_6-06 دانست که دو گروه C_6 به هم متصل شده اند. بزرگترین گروه فلاونوئیدها آنهایی هستند که در آنها زنجیره سه کربنی به شکل حلقه پیران در آمده است. در صورتیکه عوامل هتروسیکل اکسیژن دار در محل های مختلف اضافه شوند سری های مختلف آن به دست می آید. این دسته از مواد اغلب به صورت O - گلیکوزیدی می باشند ولی تا به حال حدود ۲۵ نوع C - گلیکوزید نیز شناخته شده است، از مهمترین فلاونوئیدهای شناخته شده می توان روتین- گورستین و فلاونوئیدهای میوه مركبات مثل هسپریدین و نارنzin را نام برد (۳).

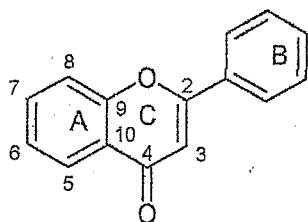
۱-۲-۲- ساختمان شیمیایی فلاونوئیدها

در گیاهان آگلیکون فلاونوئیدها به اشكال ساختمانی مختلف دیده می شود. همه آنها دارای ۱۵ اتم کربن در هسته اصلی خود می باشند که به صورت $C_6-C_6-C_6$ مرتب شده اند به طوری که دو حلقه آروماتیک به وسیله سه واحد کربن به هم دیگر متصل شده و ممکن است تشکیل حلقه سوم را بدهند. فلاونوئیدهایی که زنجیره سه کربنی با تشکیل حلقه پیران به هم متصل شده است، بزرگترین گروه فلاونوئیدها می باشند که هسته آنها ۲- فنیل بنزوگاما پیران نامیده می شود.

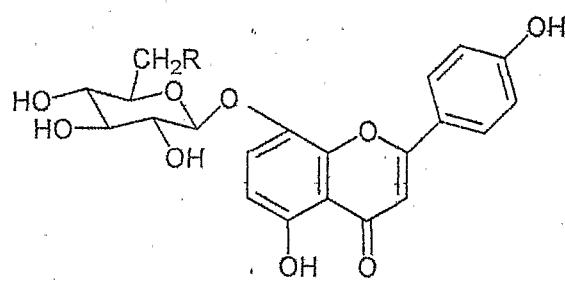

"اسکلت ساختمانی فلاونوئیدها"

نامگذاری فلاونوئیدها به این ترتیب است که حلقه ها به نام های A, B, C نامیده می شوند و اتم های کربن در حلقه های C و A با اعداد معمولی و اتم های کربن حلقه B با اعداد پرایم شماره گذاری می شوند. باید توجه داشت که سیستم نامگذاری چالکون ها متفاوت است.

فلاونوئیدها معمولاً به صورت فلاونوئید-O- گلیکوزید وجود دارند که گروه های هیدروکسیل فلاونوئیدها به وسیله یک پیوند همی استال به قند متصل شده است.

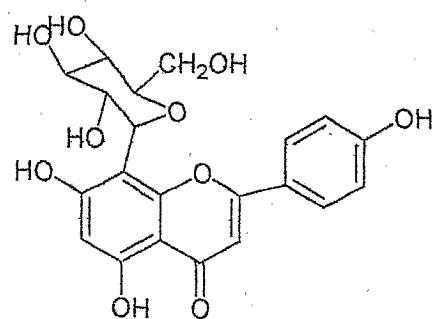

شکل فلاونوئید-O- گلیکوزید (R=H)

در اثر گلیکوزیله شدن، فعالیت فلاونوئید کاهش، و حلایت آن در آب افزایش می یابد. اگر چه گروه های هیدروکسیل در هر موقعیتی از هسته فلاونوئید ممکن است گلیکوزیله شوند اما در حقیقت هیدروکسیل ها در موقعیت های بخصوصی بیشتر گلیکوزیله می شوند مثل هیدروکسیل ۷ در فلاون ها، ایزوفلاون ها و دی هیدروفلاون ها. هیدروکسیل ۳ و ۷ در فلاون ها و دی هیدروفلاون ها و هیدروکسیل ۳ و ۵ در آنتی سیانیدین ها.

گلیکوزیله شدن در آخرین مراحل بیوسنتز رخ داده و توسط آنزیم های خیلی اختصاصی کاتالیز می شود.

قند ممکن است مستقیماً به حلقه های بنزنی از طریق پیوند کربن-کربن متصل شود که فلاونوئید-C- گلیکوزید نامیده می شود و نسبت به اسیدها مقاوم می باشد (شکل ۲-۳). در این گروه قند فقط به کربن موقعیت ۶ و ۸ هسته فلاونوئید متصل می شود. تنوع قند و آگلیکون فلاونوئیدی این گروه محدود تر است (۱۵).

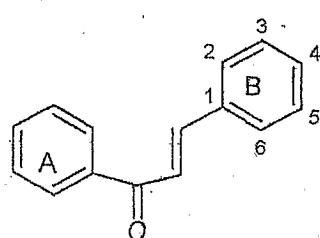
Apigenin- μ - β -D-glucopyranoside (vitexin)

۳-۲-۱ طبقه بندی فلاونوئیدها

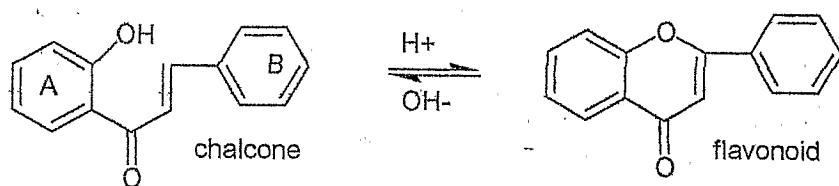
چنانچه به بنیان فلاونوئیدها عوامل هتروسیکلیک اکسیژن دار و یا عوامل هیدروکسیل در محل های مختلف اضافه شود انواع مختلف فلاونوئیدها حاصل می شود. همچنین با درجات مختلف اکسیده شدن زنجیره سه کربنی بنیان فوق، اجسام مختلف فلاونوئیدی مثل لوکوآنتوسیانیدین ها، فلاونون ها، آنتوسیانیدین ها و فلاونول ها حاصل می شود. علاوه بر تغییرات فوق که در هسته فلاونوئیدی مشاهده شده است تغییرات دیگری می توان در بنیان C₆ - C₆ - C₆ مشاهده کرد به طوری که گروه ها و هسته های جدید شیمیابی مثل هسته های چالکون ها، دی هیدروچالکون ها، اورون ها و ایزوفالونها حاصل می گردد ساختمان شیمیابی و خصوصیات انواع مختلف فلاونوئیدها به شرح زیر است:

۳-۲-۱-۱ چالکونها و اورون ها

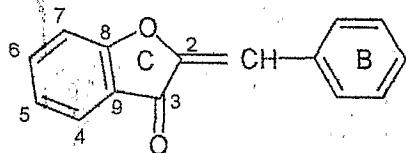
اولین ترکیب واسطه در مسیر بیوسنتز فلاونوئیدها، چالکون می باشد. سیستم نامگذاری آنها متفاوت از سایر فلاونوئیدها است اتم های حلقه A با اعداد پرایم و حلقه B با اعداد معمولی شماره گذاری می شوند(۱۶).

حلقه در این ترکیبات باز شده است. در اکثر چالکون ها کربن ۶ دارای عامل OH می باشد. این اجسام در محیط اسیدی به فلاونوئید تبدیل شده و در محیط قلیایی دوباره به چالکون تبدیل می شوند (۳).

اورون ها ترکیباتی بوده که حلقه وسط به صورت حلقه ۵ تایی است. در نامگذاری اورون ها، حلقه A با اعداد معمولی و حلقه B با اعداد پرایم شماره گذاری می شوند. در این دسته از ترکیبات ممکن است حلقه B بدون گروه هیدروکسیل و یا دارای ۱، ۲ یا ۳ گروه هیدروکسیل باشد. این ترکیبات ایجاد رنگ طلایی نموده و از اکسیداسیون آنزیمی چالکون ها بدست می آید (۱۶).

۱-۲-۳-۲- آنتوسیانین ها

آنتوسیانین ها از مهمترین مواد رنگی موجود در گیاهان می باشند که مسئول رنگ صورتی، قرمز، ارغوانی و آبی گیاهان بوده و بیشتر در گلبرگ گلها وجود دارند. این ترکیبات در اکثر گیاهان به جز کمک ها یافت می شوند. آنتوسیانین ها در واکوئل های بافت های اپیدرم گیاهان تجمع می یابند. این ترکیبات به صورت کاتیونی بوده و بر حسب میزان متیلاسیون و عوامل هیدروکسیل شدت رنگ آنها متفاوت است.

